

Benjamins tanker!

11.01.06

Jeg hedder Benjamin og bor i Brabrand, jeg er fire år, men jeg bliver fem til maj, så det er snart. Jeg er en meget kvik dreng, og der flyver en forfærdelig masse tanker rundt i mit hoved.

Det første jeg tænker på her, er vist nok noget mine forældre har fortalt mig, selv om jeg er helt sikker på, at jeg kan huske det. Jeg blev født på Skejby Sygehus, jeg var meget lille og vejede under to kg. Den anden dag viste mor mig 4 pakker margarine, hun sagde, at jeg ikke fyldte mere, det er godt nok ikke meget. Det er der heldigvis ingen, der kan se i dag. Jeg er helt sikker på, at jeg var så lille, fordi min tvillingsøster Viola har taget alt mad i mors mave. Vi er tvillinger, fordi min mor og far ikke er helt gode til det med børn, derfor har lægerne hjulpet dem, de hjalp også med min storebror, der er syv år, men han kom altså bare alene.

Jeg skal skynde mig at være færdig med det med sygehuset, for sørøveren er klar til at overtage mine tanker, eller også er det tankerne, med at jeg skal ind og passe mit arbejde på fars arbejde.

Det er ikke nok med at min søster spiste alt maden i mors mave, nej den møgtøs blev også født først, men det er også den eneste gang, hun får lov til at være hurtigere end mig., hun er noget af det langsomste, både når hun skal op, og når hun spiser, hun kan sidde over maden i en hel time, og så spiser hun stærk ost, det er godt jeg er hurtig, så jeg kan gå væk fra den stank.

Men nu det med os børn, tror I ikke her sidste år blev mor tykkere og tykkere, så fortalte hun, at vi skulle have en lillesøster, tænk – det havde min mor og far klaret selv, så nu skulle vi have ny bil, og en masse baby ting, for de havde selvfølgelig solgt det hele, når de nu ikke selv kunne klare det med børnene.

Nu da vi har en stor flot bil, som vi kan være i alle seks, måtte vi hellere besøge min morfar og Hanne i Ringkøbing her i julen. Vi havde det meget hyggeligt, vi skulle sove der en nat. Jeg synes for resten ikke de kan være det bekendt, de havde sådan en spændende borg vi kunne bygge, den har de ladet onkel Søren få med hjem, det behøvede han da ikke, selv om det var hans, fra den gang han var lille, jeg har også sagt, at den skal de hente igen.

Nå vi hyggede os med morgenkaffen, men så skulle vi slæbes med hen på en legeplads, hvor der også var nogle ænder, vi skulle give mad, jeg ville nu hellere ud på legepladsen ude i skoven, der kan jeg bedre lege sørøver, men det gad de voksne ikke, for så skulle vi køre bil, og de mente vi havde godt af at gå.

Da vi kom hjem, lukkede jeg op for vandhanen i gården, så jeg kunne lave en sørøver dam i det lille hul, der er ved vinduet til kælderen, tænk det sagde Hanne, jeg ikke måtte, så fik de vand i kælderen, og hun lukkede rigtig hårdt for vandhanen. Vi skulle hjem, lige når vi havde spist frokost og morfar og Hanne skulle et andet sted hen for at spise, som om deres egen mad ikke var god nok.

Da vi skulle køre, havde alle de voksne meget travlt, det var fint, så kunne jeg lige nå, at lave sørøver dammen. Det var godt nok svært at lukke op for vandet, men en sørøver han er stærk, så det gik. Mor og far var hurtige til at pakke bilen, så dammen var ikke helt fyldt op, så jeg lod slangen ligge, så var dammen klar til næste gang, jeg kom ud til morfar og Hanne.

Næste dag ringede min morfar til min far og sagde, at jeg var en lille møgunge, jeg synes ellers altid, han siger man skal snakke pænt om andre. Om aftenen da de var kommet hjem, og de sad og så fjernsyn, gik lyset ud, de så ud af vinduerne, der var lys i alle de andre huse, så måtte der være noget i vejen med deres lys. De trykkede på en knap, men det hjalp ikke, så ville morfar hente noget i kælderen, og da han kom derned, fik han våde sko, strømperne og bukserne blev vist også våde, for kælderen var helt fyldt med vand. Så sladrede min far til min mor, og hun blev rigtig sur, og sagde, jeg skulle ringe ud og sige undskyld til morfar og Hanne. Det blev jeg så nød til, ellers ville hun bare skælde ud hele dagen, så jeg ringede. Da jeg havde sagt til Hanne, at jeg var ked af det, sagde Hanne, at det var hun også, de måtte have gummistøvler på, og de bar 200 spande vand op af kælderen, og fryseren var gået i stykker, så de skulle have en ny. Det var fordi, vandet var gået op i motoren på fryseren, at lyset gik ud.

De behøvede da ikke, at bære vandet op med det samme, jeg ville da gerne have hjulpet, altså når jeg havde leget sørøver i vandet i nogle dage.

Jeg har set morfar og Hanne siden, det var til Dines` 4 års fødselsdag, og det var godt Hanne ikke var sur mere, for da vi var ude at kælke, kørte Sofie ind i mit ben, jeg er helt sikker på den brækkede, selv om lægen siger, jeg kun har slået den, det gør nemlig rigtig ondt. Hun trak mig hele vejen hjem fra kælkebakken og læste historier for mig, fordi jeg ikke kunne gå. Det værste ved at have ondt i benet er, at nu kan Viola løbe fra mig, og jeg havde ellers bestemt, at hun aldrig må være hurtigere end mig.

Og det er altså fordi, jeg sidder i sofaen med et brækket ben, at jeg har tid til at fortælle om mine tanker, ellers skulle jeg have mit sørøvertøj på og været sørøver i børnehaven.

.

Hanne Lauritsen